

ВЕЛИКА СРБИЈА

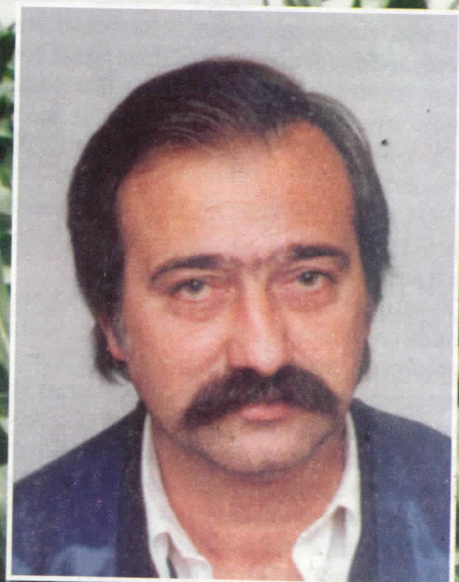

NOVINE SRPSKE RADIKALNE STRANKE
BESPLATAN PRIMERAK

BEOGRAD, APRIL 2001. GODINE
GODINA XII, BROJ 1592

**НА ОПШТИНСКИМ ИЗБОРИМА 14. АПРИЛА
У ЂИЋЕВЦУ НА БИРАЧКОМ МЕСТУ 22
ГЛАСАЈТЕ ЗА КАНДИДАТА
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ**

**ТОМИЦУ
МИЉКОВИЋА**

**НА ГЛАСАЧКОМ ЛИСТИЋУ
ЗАОКРУЖИТЕ РЕДНИ БРОЈ**

**СРПСКИ РАДИКАЛИ СУ ЗА
СЕЛО, ГРАД И ПОШТЕН РАД**

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ЈЕ ИЗАБРАЛА ТОМИЦУ МИЉКОВИЋА ЗА СВОГ КАНДИДАТА ЗАТО ШТО СМАТРА ДА САМО ТАКВИ ЉУДИ, ЧВРСТИ И ОДЛУЧНИ, МОГУ ДА СЕ СУПРОТСТАВЕ НАМЕРАМА САДАШЊЕ ВЛАСТИ ДА ИЗ НАРОДА ИСЦЕДИ ОНЕ ПАРЕ ЗА КОЈЕ СУ ПРЕ ИЗБОРА ГАРАНТОВАЛИ ДА ЋЕ СТИЋИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

СЕЉУ СЕ МОРА ХИТНО ПОМОЋИ

Селяку је пуно што уопште плаћа порез, а камоли што је сада све опорезовано са 20 и више посто. Први конкретан резултат досовске власти је поскупљење ђубрива. Са 11–12 отишло је на чак 27 немачких марака. Пуно се они брину што је поледња пољопривредна машина у Ђићевцу и околини купљена још 1980. године, из средстава тадашњег Зеленог плана

Српска радикална странка на општинским изборима у Ђићевцу, на бирачком месту број 22, кандидује Томицу Миљковића. Нећете погрешити ако му укажете поверење и на гласачком листићу између осталих кандидата за место одборника у Скупштини општине Ђићевац, под редним бројем 2, заокружите његово име.

Рођен је 21. фебруара 1951. године у Ђићевцу, по занимању је економски техничар. Васпитан у поштеној радничкој кући и сам је засновао породицу, има супругу и сина.

Томица је један од вас, човек који свако ново јутро дочекује са новом стрепњом, стрепњом од још већих поскупљења и пореза које свакодневно измишља досовска власт. Тренутно је без посла јер је предузеће „Тргопромет“, у којем је радио, расформирано. И по томе дели судбину не само својих комшија него и већег дела Србије.

Српска радикална странка је изабрала Томицу Миљковића за свог кандидата зато што сматра да само такви људи, чврсти и одлучни, могу да се супротставе намерама досовске власти која хоће да исцеди из сопственог народа и последњи, тешко зарађени динар.

То што раде Ђинђић и Кошпуница, тај њихов економски рецепт, познат је још из турског времена, само се није звао порез или такса, него намет на вилајет. Преко ноћи, тачније у ноћи између 5. и 6. октобра прошле године, враћени смо два века уназад, опет смо раја коју газде глобе без милости. Били Турци или не, народу је свеједно. Грдне паре морају се плаћати.

Где ли им се дедоше оне силне милијарде немачких марака које су обећавали у предизборној кампањи? Изгледа да не могу да нахватају довољно Срба које им тражи Хаг, па су им заврнули слав-

ину. Уместо обећаног благостања, ДОС се окренуо исцрпљивању народа који осиромашен санкцијама већ читаву деценију тавори на рубу глади.

Ако нешто и добију, биће то црквица од кој се сигурно неће моћи финансирати ништа озбиљније.

Као да за такву политику треба нека школа, нека посебна памет или вештина. Одрати народ по свим могућим основама, то може било који грађанин ове наше напаћене Србије, зато нам не треба Демократска опозиција Србије која одавно није опозиција него прозападно оријентисана власт. Нарочито нам не требају њихови велики економски стручњаци окупљени у некакву групу под бројем 17. Групу којој иде много боље музика него оно за шта су се школовали. За ово мало времена што су на власти ојадили су нас дупло више него социјалисти и јуловци за све године свога господарења Србијом.

Црни хумор досовске власти

ДОС нам је приредио најружнију првоаприлску шалу свих времена, тако да у Србији овај дан може слободно да се прогласи за дан жалости, да неки други датум изаберемо за вицове и досетке. Тог тужног дана ступио је на снагу повећи пакет поскупљења у који су укључене нове цене лекова, гаса, угља, комуналија, а високообразовани генијалци из престонице су се сетили да поскупе чак и воду. Струја ће до краја године, како највљују, поскупити за 166 посто! У априлу 60, у јуну исто толико, а у октобру још 46 одсто. Јефтинији ће остати виски и кавијар, што треба схватити као

СВЕ ЗА СРПСТВО А СРПСТВО НИЗАШТА

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА

покушај ДОС-а да 1. април ипак треба да остане дан смећа. Само човек пуног стомака може да се смеје, али после поскупљења свих прехранбених производа за више од 20 одсто, таквог није лако наћи у Србији. Сада једној четворчланој породици требају скоро три просечне плате само да купи оно основно, хлеб, млеко и остале обичне ствари које се једном речју називају потрошачка корпа.

На све живо су ударили републички порез од 17 одсто и на њега додали још 3 до 5 одсто савезног пореза. У свим земљама Европске уније та висина пореза, од 17 одсто, иста је за све државе које су чланице ове заједнице. По томе, ми смо напреднији од Европе, јер ми плаћамо плус и онај савезни порез. Према томе, живимо много боље од Француза, Холанђана или Шваба, јер су нам и зараде веће од њихових. Не може се слепо следити логика великих и развијених. Увек треба имати на уму шта је ова земља претрпела у последњих педесет и више година, да ли је народ у стању и да ли уопште има чега да се одриче. Поскупели су и кафу, ускоро ће и цигарете. Ако је то луксуз у западној европи, овде није, то је последње задовољство које нам је преостало, а сада морамо и њега да се одрекнемо.

Сада је јасно што су последњих дана марта покренули хајку на Милошевића. Да нам директним преносима и напетом ситуацијом скрену пажњу са тог ударног датума, 1. априла, када је све поскупело до неба.

Какав безобразлук, какво безочно и бахато дерање сиротиње! Тако велики порез може се разрезати богатима, а нама сиротињи је пуно и један-два посто, пуно нам је што га уопште плаћамо. Колико је Срба остало дужно још прошлом режиму? Не постоји Србин који је измирио баш све обавезе према држави. Ако не касни са струјом, онда бар телефон није платио. Додуше, Ђићевац и околина су поштеђени великих рачуна за струју, јер их ни рестрикције нису штеделе. Толико дугачких и честих искључења није забележено у другим општинама Србије.

Опет по грбачи сељака

Да им човек и опрости ако отворе нова радна места, ако помогну пољопривреди да дође на главно место у држави, где и треба да буде. Нажалост, ови нови говори само о отпуштањима, а пољопривреда им је као и комунистима, задња рупа на свирали.

Радник који и задржи посао, платиће велики порез на плату, тако да неће превише да се радује што је остао на радном месту.

Што се сељака тиче, њему се зна, није га штедела ниједна, па неће ни ова власт. Вештачко ђубриво је са 11-12 поскупело на 27 немачких марака. Толико за успешан старт нове власти.

Много се они брину што је најмлађа пољопривредна машина у Ђићевцу давно осамдесето годишње. О томе да ће неко моћи да прода или купи парче земље, нема говора. И ту су, за пренос власништва, ударили огромне порезе. Плаћаћемо велике порезе на куће у којима живимо, чак два одсто годишње, што више личи на одузимање него опорезивање. Ако сваке године платимо по два посто вредности куће, значи да за педесет година платимо држави читаву вредност, а прве следеће наши наследници почињу са још једном исплатом. Тако испада да се за кућу која вреди 50.000 марака плаћа годишњи порез од 1000 марака. Ко то може да плати? И зашто да плати, да генерације плаћају оно што је тешком муком

стечено у земљи која не може да се похвали решавањем стамбених питања? И онда се нађе неко од ових паметних досоваца који преко телевизије кука како Србија стари, како нам је наталитет готово непостојећи! Па како да се млад човек ожени, под којим кровом, са којим парама да издржава децу?

Српско село у радикалском програму

Када се све сабере, ДОС је најгори могући наставак социјалистичко-јуловске власти. Иако је на паширу та шарена коалиција идеолошки различита од претходне, комунистичке, ДОС је у пракси још гори од својих претходника. Ударио је по ономе што се нису усуђивали ни ЈУЛ ни СПС. Завукли су нам руке у џепове до лаката, отимају и оно што су нам очеви и дедови оставили, што нам по сваком људском и Божијем закону припада.

Ми, српски радикали, имамо потпуно другачији приступ у вођењу државних послова, нарочито у пољопривреди, јер сматрамо да је село и сељак окосница, главни стуб без којег нема наше државе.

Одлично знамо да сељак никад није био против плаћања пореза, само ако има од чега. Праксу ДОС-а да се опорезује и једна једина крава коју има сеоско домаћинство, одмах бисмо укинули. Не може се опорезовати имовина сељака, оно што он поседује, уколико му то није донело новчану добит. Зато треба увести порезе на добит, уз истовремено укидање садашњег начина опорезивања, па кад је година родна и плаћа се више, а када приноси подбаце и порез ће бити симболичан.

Српска радикална странка се залаже да држава много више пажње посвети селу, да кредитира сточарство, повртларство и, уопште, све што је у вези са пољопривредном производњом.

Државним инвестицијама треба омогућити много јефтинију сточну храну, битно смањити цену семенског материјала, цену вештачке оплодне, јер је све то, у ствари, директан интерес државе. Све ће то сељак да врати кроз повољну цену својих производа.

До сада, што је неопростиво, нико није обраћао посебну пажњу на повртларску производњу у стакленицима. То доста говори колико се бивша и садашња власт разумеју у пољопривреду.

Ми сматрамо да би овај посебни део пољопривреде требало нарочито стимулирати зато што се показало да су стакленици изузетно рентабилни. Оваква производња поврћа захтева до 30 одсто мање минералног ђубрива и исто толико мање хемијских средстава за заштиту биља. Зато би, путем кредита, стимулисали сељака да отвара нове стакленике. Кредити би били дугорочни,

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Техничко уређење и прелом:
Владимир Кадић

Издање припремио:
Огњен Михајловић

Штампа:

„Етикета” - Болеч
тел. 011/806-30-28

Редакција прима пошту
на адресу:

„Велика Србија”,
Трг победе 3, 11080 Земун

Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар средстава јавног информисања под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

са најмањом могућом каматом, а период враћања би био дугачак, зато што се мора водити рачуна да ли је сељак успео за то време да произведе и прода оно због чега је подигао кредит.

Исто тако, помагали бисмо производњу вештачког ђубрива у српским фабрикама, што би у сваком случају знатно умањило садашњу цену.

Српски радикали су увек тврдили да аграрни буџет мора бити већи од осталих. Држава би само из таквог буџета могла да финансира пољопривредну производњу и да јој се тако инвестиран новац вишеструко врати, кроз ниже цене производа или порезе које би могло да плаћа свако домаћинство.

На овај начин не само да би се обезбедила средства за пољопривреду него би у државну касу стигло много више новца.

Увек уз српски народ

Српска радикална странка је учествовала у Влади народног јединства иако се у много чему није слагала са својим тадашњим партнерима. Земља је била у незапамћеној опасности, а ми смо својим присуством у Влади покушали да утичемо на позитиван развој догађаја. Без српских радикала у власти, Србија би била изложена хаосу и анархији, ниједна политичка групација није имала већину да оформи владу. Земља би буквално остала без власти, а непријатељ је вребао на границама, спремала се одлучујућа битка. Када смо били изложени бомбардовању, требало је издржати још само неколико дана, што сада признају и НАТО званичници, па би све другачије завршило. Српска радикална странка предвођена др Војиславом Шешељем, у скупштини није подржала план о предаји Косова и Метохије. Време је показало да смо били у праву, али тада нисмо могли да спречимо предају коју су прихватили СПС, ЈУЛ и све странке данашњег ДОС-а.

Као што су српски радикали дизали свој глас против неправилности и злоупотреба у раду Владе, тако ће и наш кандидат за одборника у Скупштини општине Ђићевац, Томица Миљковић, уколико му укажете поверење, бити прави контролор свега што ради садашња општинска власт.

Ми, српски радикали, не кажемо узалуд да смо за село, град и поштен рад. И то баш овим редоследом. Без села нема ништа, нема од чега да живи град, нема напретка Србима и Србији. Зато је последњи час да се поведе рачуна о селу, пољопривреди, сточарству и да неко напокон саслуша због чега су сељаци огорчени.

Српска радикална странка има слуха за све проблеме села, зато смо за време вршења локалне власти у Земуну највише и урадили у сеоским деловима ове београдске општине.

Асфалтирани су километри путева, реновиране школе, изграђен водовод, и уопште све оно што олакшава живот на селу.

Свесни смо да су избори који су довели ДОС на власт били референдум против Милошевића и ЈУЛ-а, али сада је време другачије, сада треба трезвено размислити и видети куда нас води овако изабрана власт.

Зато је глас за кандидата Српске радикалне странке Томицу Миљковића почетак исправљања неправди које нам је починио ДОС.

Српска радикална странка ће по доласку на власт укинути све штетне порезе и на разумну меру свести сва плаћања која су обавеза грађана према држави. Никада, нигде на свету, ниједног Србина нећемо изручити Хагу. Борићемо се за Косово и Метохију свим средствима, никада нећемо заборавити Србе који су избегли или оне који још увек живе под шиптарским терором.

Српским радикалима се може веровати, једном указано поверење нећемо изневерити, наши кандидати неће бежати као јуловци или социјалисти ако их народ изабере за своје представнике. Ми остајемо верни борци за слободу и благостање српског народа.

Српска радикална странка је једина политичка партија која је спремна и способна да се стави у службу народа и државе.

Српски радикали су изградили више од 40 километара водовода и асфалтирали још више путева кроз земунска села